

A pisztácia illatáról

Ha van még időm, és ki tudod várni ezt is,
hadd mondjam el: a héja roppant kesernyés,
nyelved ne érje külső nedveit; a mag viszont már
majdnem édes, nyálkásan válik el a hústól, roppant
mezőkön kell leszedni, hogy édesség vagy
pirított rágcsa váljék belőle –

a pisztáciának leginkább ahhoz hasonlít az illata,
hogy kurvára messze vagy, ha virágzik, ha érik,
több ezer kilométerről jelent az édes keserűség,
az értékről, mi egy-egy ágban rejlik,
mit nem törhetsz meg következménymentesen;
hosszan csetelsz, videót, képeket küldesz, a falvakból
kisereglenek, szednek a fejkendős asszonyok,
a legények bottal verik nekik, akár a diót nálunk, nekünk
a földnek is már más az illata, itt terem dió is,
ott nem teremhet pisztácia –

ha ki tudtad volna várni, elhoztam volna neked
több üvegcsében, hónapokra bontva,
az illat változását: a növényi izzadást
a baljósan csendes forróság alól,
desztillálnám a levélsimítás után az újra ráarakódó
sejtek illatát, a postás értetlenségét,
mikor képeslapot lát, a recepcióslányt, ahogy
furcsállva mondja, *borítékom* érkezett –

ha ki tudtam volna várni,
megfogalmazódhatott volna bennem,
hogy pontosan milyen az illata
– mert közel jártam, ez tagadhatatlan, láttam télen és virágban,
szedtem termését, láttam lehullani –,
de én rohantam már megint, rohantam hozzád
szembesülni azzal, hogy letörtük ágait –

kész szerencse, hogy van még idő,
a fákkal tudtommal minden rendben van,
a fejkendős nénik is vonulnak, kapálnak, szednek, épp mi kell,
és minden ág töretlenül kalimpál, ontják életük,
nem vág beléjük gép vagy fémcsavar;
e szikkadt tájakon mit is keresne, itt csupán
az pompázik és lövell több színben vissza fényt, miből
keserves ráfordítás árán válhat csak tökély.

Legyen Ön is valószínű!

A világ nem célszerű.
A célszerűség látszat.
Kapkod magadra vékony fátyladat,
a vágyat, akarattal sűrűsödj bele –
a többi létezőt majd így érzékeled,
a keresztezés, a becsapódás súlyosságából.

Menj a városba. A szabálytalan érintkezések hálózatában
keress magadnak konzisztenciát –
ha végig tudsz menni rajta többször úgy,
hogy összefügg a változás, az nagyszerű,
az lakható; szemed sarkából elrévedve megfigyelheted
a láthatatlan tárgyakat. Szilárdulsz.

Definíció: a valószínűség meghatározatlan,
mint minden jó fogalmunk. De mérhető:
adott elem együtthatója mindig
az állandóság és a rendszerszinten érvelhető alakulás
arányában, utólag megmondható; mindig, utólag.
Ez állapot: ez vagy, mint a világ – nem célszerű.